

den gør det nemmere at overskue, men det må formenten for statsrevisorerne jo så på et eller andet tidspunkt kunne give et bud på.

Til sidst vil jeg sige, at det jo er sådan, at det er ministeren, der faktisk sidder i baghånd hele tiden i forhold til DONG, for det er jo ministeren, der, ja, jeg ved ikke, om man kan sige, ministeren har indsat bestyrelsen, men ministeren er jo i hvert fald repræsenteret gennem et bestyrelsesmedlem, og jeg ville jo nok se den bestyrelse, der, hvis ministeren går hen og siger, at nu skal ministeren bruge 60 mio. kr. til at hjælpe barmarksværkerne – og det er da al ære værd – så siger nej. Så var den nok ikke bestyrelse så meget længere.

Derfor er det jo ministeren, der har et meget stort ord at skulle have sagt i DONG-selskabet. Og jeg mener altså, at demokratiet kommer til at halte lidt, når det er ministeren, der faktisk kan sidde og trække i nogle tråde, hvorefter man så siger: Jamen nu er der udbetaling ved kasse 1, og vi fører pengene over i statskassen. Og alle de problemer, som vi har med det, må vi jo så undersøge, når vi kommer til det næste lovforslag.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Kun lige for at sige til fru Aase D. Madsen, at med hensyn til den selskabsopdeling her er det jo rent værdimæssigt sådan, at nettet vel er to tredjedele eller sådan noget af den samlede værdi på nuværende tidspunkt. Og med hensyn til den sidste del, som fru Aase D. Madsen ligesom lagde op til skulle gøre, at Dansk Folkeparti stemte gult, således at den danske gassektor også fremover kan bidrage til Danmarks forsyningssikkerhed og opfyldelse af de miljøpolitiske målsætninger, ligger der jo det i det, at forsyningssikkerheden er det overhovedet at have gassen til rådighed, som selvfølgelig også er for brugerne.

Og med hensyn til de miljøpolitiske målsætninger tror jeg ikke, at der ligger andet i det – det er i hvert fald det udtryk, jeg ligesom har fået for det – at det simpelt hen er det, at vi anvender gassen og bruger gassen, som har en mindre CO₂-udledning end andet. Det er det, der ligger i den miljøpolitiske målsætning.

Jeg tror ikke, der i den afsluttende del af beslutningen ligger en hel masse andre overvejelser. Det er i hvert fald ikke det, der ligger i den. Så derfor vil jeg opfordre til, at man overvejer endnu en gang.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Det er jeg da meget glad for at høre, for Dansk Folkeparti vil meget gerne stemme for dette forslag til vedtagelse. Og når det bliver udlagt sådan fra en af forslagsstillerne, så vil jeg tage hr. Ebbe Kalnæs' ord for pålydende, og så vil jeg anbefale min gruppe at stemme for.

Vibeke Peschardt (RV):

Det har jo været en interessant debat her i eftermiddag og forleden dag, hvor vi behandlede eller førstebehandlede, kunne man sige, sagen om Kyoto-protokollen. Jeg må indrømme, at jeg har undret mig en lille smule over, hvorfor CD stillede den her forespørgsel, for vi har jo lige bagefter et meget omfangsrigt lovforslag, som faktisk handler om stort set det samme, som vi har diskuteret her. Men det skader måske ikke at gøre det to gange.

Jeg skal gøre det meget, meget kort og sige, at vi kan støtte det fremsatte forslag til vedtagelse.

Søren Kolstrup (EL):

Der er én pind i det fremsatte forslag til vedtagelse fra De Forenede Energipartier, som Enhedslisten kan tilslutte sig. Det er det forhold, at naturgasnet og -lagre er i offentligt eje. Det synes vi i forhold til vores energipolitiske model er korrekt, men vi ser det selvfølgelig også som noget logisk, hvis man vil et liberalistisk marked. For den afgørende forudsætning for, at man kan fastholde et liberalistisk marked, er præcis, som CD's ordfører sagde, at hele infrastrukturen er i offentligt eje. Det er en korrekt observation fra CD's side. Den er vi helt enig i.

Vi drager en ganske anden konklusion end CD. Enhedslisten ønsker, at gassen, der jo er en knap ressource, bliver en overgangsløsning, og at den bruges så meget som muligt til at opbygge den vedvarende energi.

Der er én melding til, som vi kan tilslutte os, og det var den, som SF's ordfører, fru Anni Svanholt, kom med, at DONG passende kunne bruges til at bidrage aktivt f.eks. gennem et nyt selskab til at skabe nye aktivitetsområder. Man er jo allerede gået ind i geotermien. Man kunne tænke sig, at man i endnu højere grad gik ind i en lang række nye vedvarende energikilder.

Det ville for os være perspektivet med DONG, at DONG ikke skal gå ud og konkurrere med verdens internationale selskaber. Det er at gå fra borde i sin energipolitik. Så er man på ét marked, et kapitalistisk marked, hvor man opgi-